

[Ib Christensen]

sjæl end farer hen, havde så travlt med at danne en ny regering. Sjæl havde regeringen måske ikke engang, ånd måske heller ikke, men i hvert fald mening havde den ikke, og det blev så bekræftet i torsdags.

Det er blevet konstateret, at vi ikke ved, hvad en sådan firkløver- eller VCQM-regering vil stå for. Ja men det ved vi jo alt om. Hr. Arne Melchior kom jo til at beskrive situationen, som den er eller vil være efter valget. Enten får vi en firkløverregering, der støtter sig på socialdemokratiet og det radikale venstre, eller også får vi en socialdemokratisk, eventuelt socialdemokratisk-radikal regering, der støtter sig på de 4 firkløverpartier. Og så kan man jo gætte sig til, hvilken politik der så bliver ført. Det bliver altså stort set nøjagtig den samme politik, der er ført i denne valgperiode og de nærmeste år før. Det kan da ikke være et spørgsmål, man kan stille. Det er da at føre vælgerne bag lyset, som om der var nogen forskel på det. Der kan jo oven i købet være den situation, at hvis vi skulle få en firkløverregering, måtte den give væsentlige og afgørende indrømmelser til socialdemokratiet, for at et socialdemokratisk oppositionsparti kunne holdes til at støtte denne regering. Den ville altså formentlig føre mere socialdemokratisk farvet politik end en socialdemokratisk mindretalsregering støttet af VCQM-partierne, fordi socialdemokratiet så over for LO og ligesindede kunne sige: ja men se, vi har dog regeringsmagten, og derfor kan socialdemokratiet føre en mere borgerlig politik end en firkløverregering. Så »paradokst« kan det være. Det er set før i Danmarkshistorien, så jeg synes ærlig talt, at de politikere, der kører dette taburetspil med disse bogstavlege, og de medier, der formidler dem så ukritisk og så stort, gør valgkampen underlødige, og de bidrager til, at folk ikke diskuterer de reelle problemer og de reelle løsninger på problemerne og de alternativer, der er til de 6 fallerede partier.

Statsministeren forsvarede sin nu afsjælede regering med naturgassen, efterlønnen osv., som om disse ting ikke var blevet vedtaget alligevel. Jeg synes, hr. Arne Melchior udmærket beskrev, at de gode ting, regeringen har gjort, var blevet gennemført alligevel. De dårlige ting kunne vi jo have undværet, og alle de ting – og det er måske værst – regeringen ikke gjorde, blev ikke gjort bl. a.

på grund af regeringspartierne indre uenighed.

Så siger statsministeren, at vi har 50.000 færre arbejdsløse nu. Ja, hvorfor? Fordi 38.000 er gået på efterløn siden årsskiftet. Og statsministeren fortier, at hans regerings egne økonomer regner med 200.000–250.000 arbejdsløse næste år. Det siger nok så meget om regeringens arbejdsløshedspolitik.

Så siger statsministeren: ja men det er oliepriserne skyld. Havde vi ikke fået de oliepriser, havde vi ikke været i denne situation, havde man endog kunnet overholde aftalerne på Marienborg med hensyn til betalingsbalanceunderskuddet. Og hvad er kendsgerningerne dér? De er, at i første halvår 1978 importerede vi for 45 mia kr. I første halvår 1979 importerede vi for 51 mia kr., altså en nettoimportstigning på 6 mia kr., hvoraf 1,9 mia kr., mindre end en tredjedel, skyldes olieprisstigninger. Derfor er det simpelt hen i strid med kendsgerningerne at fremstille det, som om det er olieprisstigningerne og dem alene, der har væltet spillet over ende. Det er en forfejlet politik, der har gjort, at Danmark under ugunstige konjunkturer, herunder olieprisudviklingen, har været ude af stand til at hamle op med problemerne.

Så mente hr. Arne Melchior, at regeringens løfte om folkeafstemning om a-kraft måtte falde bort nu. Det synes jeg skal med i valgkampen, og jeg kunne godt tænke mig at spørge socialdemokratiet og venstre, om de også efter valget vil være med til aktivt at gennemføre, at folket får en folkeafstemning omkring dette spørgsmål. Jeg synes ikke, det skal have lov til at hænge i luften, at i og med regeringens fald er dette løfte til befolkningen bortfaldet. Ellers kunne det jo ske, at vi i det nye folketing får mindre end en tredjedel, der vil gå ind for folkeafstemning om kernekraft, og det ville være at føre vælgerne bag lyset. Der må være klarhed her inden valgdagen om dette vigtige spørgsmål.

Så siger statsministeren, at man ikke skal føre valgpropaganda imod organisationerne. Jeg har ikke observeret, at nogen i dette folketing har ført propaganda imod organisationerne, heller ikke i valgkampen. Nej, det, vi kritiserer, er, når nogle partier inklusive socialdemokratiet, inklusive venstre, inklusive det konservative folkeparti bringer sig i økonomisk og politisk afhængighed af organisationerne og fungerer som håndlangere for